

Baví ma rozosmievať deti

„**T**voríť a hrať pre maličké deti mi napadlo, keď som bola na materskej dovolenke a išla som s mojím, vtedy asi dvojročným, synčekom na bábkové predstavenie. Keď zhasli, môj smelý chlapček začal plakať – bojím, bojím – bál sa veľkého priestoru, neznámych vecí,“ spomína Kika Letková a vysvetľuje, že jej syn nie je výnimka – mnohé malé detičky sa boja tmy a veľkého priestoru, tak prečo ich trápiť? A vtedy dostala nápad – poobzerala sa okolo seba, vyskúšala si pre syna divadlo doma, so známymi predmetmi a v známom prostredí a fungovalo to. Tak vzniklo jej prvé predstavenie o smutnej Vidličke

Bábkoherečku KIKU LETKOVÚ a jej divadlo MaKiLe poznajú detičky v Lamači aj v Záhorskej Bystrici – to ona ich vo svojich predstaveniach jedného herca zoznámila s Vidličkou Aničkou, pahltým hadom, Lienkou Kikilienkou, ale tiež z nich urobila malých hercov vo vianočnom príbehu o betlehemskej hviezde. „Deti sú úžasní diváci aj herci, baví ma rozosmievať ich,“ vyznáva sa bábkoherečka, rodená Lamačanka.

Aničke, ktorá sa vyberie hľadať si kamarátov, lebo sa s ňou nechce nikto hrať, každého totiž popichá. Na svojej ceste stretne naberačku, spievajúci hrniec, ručný šľahač, sitko na napaarovanie knedlí – jednoducho veci, ktoré bábkoherečka našla vo svojej kuchyni, a ktoré z domu poznajú aj deti. „Pri tvorbe svojich predstavení vychádzam z vecí, ktoré deti obklopujú v bežnom živote a z možností, ktoré ponúkajú. Aby boli nielen vecami, ale niečím, čo má tiež svoj život a príbehy,“ vysvetľuje.

LAMAČ, ZÁHORSKÁ BYSTRICA

BETLEHEMSKÁ HVIEZDA

Pre detičky dnes hrá štrnásť predstavení, chodí s nimi po materských centrách, škôlkach, kultúrnych domoch a predstavenie o Vidličke Aničke patrí medzi najúspešnejšie. V decembri čaká Kiku Letkovú najmä hranie mikulášskych a vianočných predstavení. To, ktoré je s Vianocami inšpirované najviac, je Betlehemská hviezda o putovaní jednej hviezdy do mesta, kde sa narodilo malé dieťaťko. „Biblický príbeh o narodení Ježiška som prispôbila najmenším deťom,“ hovorí Kika Letková, ale jedným dychom dodáva, že kým ho zjednodušila, preštudovala si množstvo informácií, dokonca aj tú, aké konkrétne dary niesli Traja kráľi. Jedným z darov bolo kadidlo, a tak sa deti na predstavení môžu zoznámiť s jeho vôňou. „Snažím sa, aby na predstavení deti zapojili všetky zmysly, aby divadielko bolo inte-

raktívne, aby sa v ňom spievalo, tancovalo, hralo na gitare, potom si z neho viac zapamätajú,“ hovorí bábkoherečka. V predstavení Betlehemská hviezda sa tak deti menia na ovečky, na pastierov, na ovievača zlého Herodesa, ale aj na orientálne tanečnice, ktoré majú mocného vládcu zabávať. „Pri scéne, keď na pódium volám dievčatká, aby sme spoločne zatanco-

Predstavenie Betlehemská hviezda v Lamači

Kikin syn Michalko

vali orientálne tance, sa výborne bavia aj dospelí. Očakávajú totiž nejakú orientálnu pesničku, ja však začnem typickým ťahavým rytmom spievať s deťmi to, čo poznajú – Kolo kolo mlynské,“ smeje sa Kika.

SYN JE PRVÝM KRITIKOM

Divadlom žije celá rodina – manžel Marek herečku vo všetkom podporuje, syn Michalko je prvým kritikom a mama jej pomáha s výrobou kulís a rekvizít. „Okrem estetickéj stránky treba pri

ich tvorbe myslieť na to, že sa musia ľahko prenášať, nesmú zabrať veľa miesta a musia sa dať ovládať jedným človekom,“ vysvetľuje bábkoherečka. Preto napríklad piráti v hre o pirátovom synovi sú vytvorení z veľkých fliaš od pracieho prostriedku, s ktorými sa ľahko manipuluje. Predstavenia trvajú pätnásť minút aj hodinu, závisí to najmä od veku malých divákov. Často zvykne zo žartu hovoriť, že jej neplatia za hranie divadielka – to miluje – ale za privezenie, postavenie a odvezenie kulís.

SMIECH AKO POCHVALA

A akú najkrajšiu pochvalu dostala Kika od detí? Keď sa niektoré deti boja ísť dovnútra, mamička nakukne a povie: Poď, dnes hrá naša oblúbená Kika – a vtom sa deti prestanú vzpierať a vbehnú dovnútra. „To ma veľmi teší. A kým začne predstavenie, s úžasom sledujem, aké sú plné očakávania, čo nové sa dozvedia. A milujem, keď sa niekto v hľadisku rozosmeje tým známym detským hrkálkovým smiechom,“ vyznáva sa Kika Letková.

Mamičky jej občas prezrádzajú, že napríklad po predstavení Ja a moja sestra, ktoré je o tom, že starší súrodenec nemá rád mladšieho, kým sa s ním nezačne hrať, sa deti aj v skutočnom živote menia k lepšiemu. Pani učiteľky v materských školách milujú predstavenie Kam sa skryla papučka – deti po ňom nemajú problém s upratovaním ani papučiek ani hračiek. Niekedy dospelí po predstavení zvyknú skonštatovať – vy máte tie predstavenia také moralistické, súrodenci sa začnú milovať, haď sa naučí zdravo stravovať, princezná na úteku sa vráti k rodičom, Lienka Kikilienka robí dobré skutky... „Neviem to robiť inak. Deti predsa potrebujú, aby mal príbeh šťastný záver. A verím, že aj v živote má všetko šťastný koniec a zázraky sa nedejú len v čase Vianoc,“ dodáva Kika Letková. (red)

Foto: archív K. L.